

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικόν και Καποδιστριακόν
Πανεπιστήμιον Αθηνών
Φιλοσοφική Σχολή
Τμήμα Ψυχολογίας

Η βία κατά των γυναικών υπό το πρίσμα των θεωριών της Κοινωνικής Ψυχολογίας

Εφαρμοσμένη Κοινωνική Ψυχολογία (ΨΧ 78)

Αναστασία Χαλκιαδάκη

A.M.: 1567201700147

anastasiach505@gmail.com

Διδάσκων: Β. Παυλόπουλος
Ακαδημαϊκό έτος: 2020-2021

Πηγή εικόνας:
[https://unrcca.
unmissions.org](https://unrcca.unmissions.org)

Περιεχόμενα

Σκοπός της παρουσίασης

Ορισμοί και επικράτηση

- Βία κατά των γυναικών
 - Συντροφική βία
 - Σεξουαλική βία

Κοινωνικές νόρμες

Σεξισμός

Σεξουαλική αντικειμενοποίηση των γυναικών

Στάσεις

Θεωρίες απόδοσης

Το φαινόμενο του αμέτοχου παρατηρητή

Θεωρίες επιθετικότητας

Συμπεράσματα

Βιβλιογραφία

Σκοπός της παρουσίασης

- Σκοπός της παρουσίασης είναι η σύντομη περιγραφή κάποιων θεωριών της Κοινωνικής Ψυχολογίας, μέσα από τις οποίες έχει μελετηθεί το φαινόμενο της βίας κατά των γυναικών και πιο συγκεκριμένα της συντροφικής βίας και της σεξουαλικής βίας.
- Η Κοινωνική Ψυχολογία μπορεί να συμβάλλει στην κατανόηση του κοινωνικού αυτού προβλήματος, αλλά και στον σχεδιασμό κατάλληλων παρεμβάσεων στην κοινότητα.

Ορισμοί και επικράτηση

- Η βία κατά των γυναικών (violence against women) είναι οποιαδήποτε πράξη έμφυλης βίας που προκαλεί ή είναι πιθανό να προκαλέσει σωματική, σεξουαλική ή ψυχολογική βλάβη ή πόνο στις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων των απειλών τέτοιων πράξεων, τον εκβιασμό ή την αυθαίρετη στέρηση της ελευθερίας, είτε στον δημόσιο είτε στον ιδιωτικό βίο.

(UN General Assembly, 1993)

Μορφές

Συντροφική βία (Intimate Partner Violence)

- αναφέρεται σε κάθε συμπεριφορά που εκδηλώνεται στο πλαίσιο μιας οικείας/ ερωτικής σχέσης και προκαλεί σωματική, σεξουαλική ή ψυχολογική βλάβη στα μέλη της σχέσης αυτής
- εκδηλώνεται από νυν ή από πρώην ερωτικό σύντροφο (World Health Organization [WHO], 2012, σ. 1)

Σεξουαλική βία (sexual violence)

- οποιαδήποτε σεξουαλική πράξη, προσπάθεια για σεξουαλική πράξη, ή άλλη πράξη εναντίον της σεξουαλικότητας ενός ατόμου, χρησιμοποιώντας εξαναγκασμό
- θύτης της σεξουαλικής βίας μπορεί να είναι οποιοσδήποτε, ανεξαρτήτως της σχέσης του με το θύμα (WHO, 2014, σ. 76)

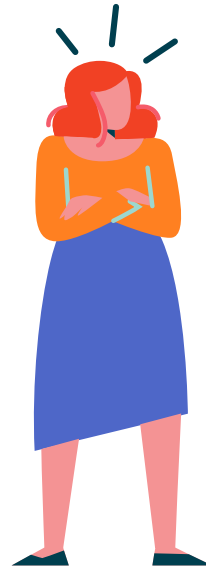
Ορισμοί και επικράτηση

35%

των γυναικών έχει υποστεί
έστω και μια φορά στη ζωή
τους σωματική ή/ και
σεξουαλική κακοποίηση

7%

των γυναικών έχει δεχτεί
σεξουαλική επίθεση από
άτομο που δεν ήταν ο
ερωτικός τους σύντροφος

30%

των γυναικών έχει υποστεί
κάποια μορφή
κακοποίησης από τον
ερωτικό τους σύντροφο

38%

των γυναικοκτονιών έχει
διαπραχθεί από τον
ερωτικό σύντροφο

Κοινωνικές νόρμες

Οι νόρμες αποτελούν κοινές πεποιθήσεις σχετικά με το τι αποτελεί αρμόζουσα συμπεριφορά για ένα μέλος της ομάδας.

(Hogg & Vaughan, 2008/2010, σ. 373)

WHO (2012)

- Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας αναφέρει πως ένας από τους παράγοντες που οδηγούν στη συντροφική βία είναι οι κοινωνικές νόρμες σχετικά με την ανισότητα των φύλων.

González & Rodríguez-Planas (2020)

- Τα υψηλότερα επίπεδα ισότητας φύλου της χώρας προέλευσης μεταναστριών πρώτης και δεύτερης γενιάς στην Ευρώπη συνδέονται με χαμηλότερο κίνδυνο θυματοποίησης στη χώρα υποδοχής.

Clark et al. (2018)

- Τόσο οι αντιλαμβανόμενες (προσωπικές) όσο και οι συλλογικές νόρμες είναι ισχυροί προβλεπτικοί παράγοντες για την εκδήλωση σωματικής και σεξουαλικής συντροφικής βίας εις βάρος των γυναικών.

Ozaki & Otis (2017)

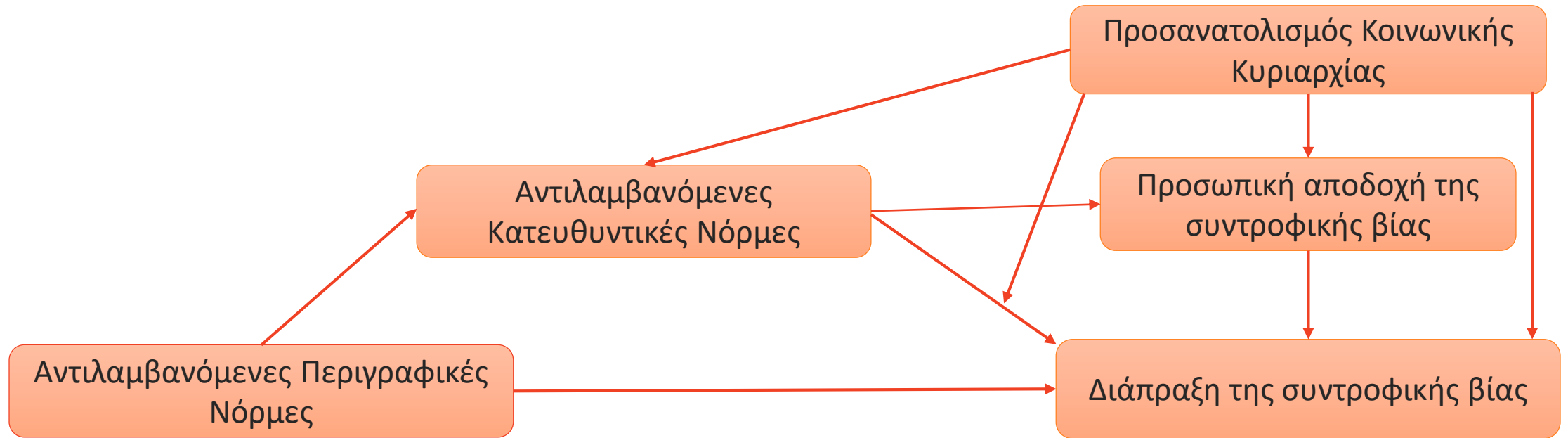
- Οι φοιτητές από ασιατικές χώρες ήταν πιο πιθανό, σε σχέση με τους φοιτητές από την Ευρώπη να υιοθετήσουν πεποιθήσεις ενδεικτικές των πατριαρχικών πολιτισμικών νορμών, όπως είναι η πίστη στην αντρική κυριαρχία, η εχθρότητα απέναντι στις γυναίκες, η ζήλια, η αρνητική απόδοση στις πράξεις του συντρόφου και αποδοχή της βίας.

Κυριαρχία και
αποδοχή βίας

Διάπραξη σωματικής
και ψυχολογικής
συντροφικής βίας

Κοινωνικές νόρμες

Mulla et al. 2019

Νόρμες για τον μύθο του βιασμού

- Όσο πιο αυξημένες είναι οι νόρμες για την αποδοχή του μύθου του βιασμού, τόσο πιο αυξημένη είναι η τάση των αντρών για άσκηση σεξουαλικής βίας.
- Η ανατροφοδότηση για την αποδοχή του μύθου του βιασμού των άλλων φάνηκε να επηρεάζει την τάση για βιασμό των ατόμων.

(Bohner et al., 2006)

Σεξισμός

- Η προκατάληψη και η διάκριση ενάντια σε άτομα, βάσει του φύλου τους.
- Ο σεξισμός φαίνεται μέσα από τα στερεότυπα, αλλά και τους ρόλους που αποδίδουν τα άτομα στα φύλα μέσα σε μία κοινωνία.
- Οι διαφορές ανάμεσα στα δύο φύλα, αν πράγματι υπάρχουν, προέρχονται από τους ρόλους και όχι από το φύλο αυτό καθ' αυτό.

(Hogg & Vaughan, 2008/2010)

Θεωρία αμφίσημου σεξισμού (Ambivalent sexism theory)

Εχθρικός σεξισμός (hostile sexism)

- αντιπάθεια που βασίζεται σε μία ελλατωματική και μη ευέλικτη υπεργενίκευση (Allport, 1954, όπως αναφέρεται στο Glick & Fiske, 1996).

- Η υιοθέτηση του εχθρικού σεξισμού από άντρες προβλέπει πιο θετικές στάσεις απέναντι στη βία κατά της γυναίκας συντρόφου (Forbes et al., 2005).
- Άντρες με αυξημένα επίπεδα εχθρικού σεξισμού είναι πιο πιθανό να καταφύγουν σε λεκτική βία και σεξουαλικό εξαναγκασμό (Forbes et al., 2004).

Καλοπροαίρετος σεξισμός (benevolent sexism)

- θεώρηση των γυναικών υπό το πρίσμα των στερεοτύπων και των ρόλων φύλου, τα οποία θεωρούνται θετικά από την πλευρά των δεκτών, όπως είναι οι προκοινωνικές συμπεριφορές ή η οικειότητα.

- Ο καλοπροαίρετος σεξισμός λειτουργεί προστατευτικά κατά της συντροφικής βίας των αντρών.
- Οι γυναίκες που συμμορφώνονται με τις καλοπροαίρετες σεξιστικές προσδοκίες ανταμείβονται, ενώ αυτές που προκαλούν την πατριαρχία ταπεινώνονται και τιμωρούνται από την εχθρότητα των αντρών (Allen et al., 2009).
- Ενισχύει την ανισότητα των φύλων, παρά την αμβλύνει (Glick et al., 2000).

(Glick & Fiske, 1996)

Σεξισμός

Άτομα με υψηλότερο επίπεδο εχθρικού σεξισμού:

- είναι λιγότερο πιθανό να αναγνωρίσουν συμπεριφορές συναισθηματικής βίας ως μορφή βίας (Rollero et al., 2019),
 - είναι πιο πιθανό να κατηγορήσουν το θύμα συντροφικής σωματικής ή σεξουαλικής βίας ως υπαίτιο της βίας και να θεωρούν αποδεκτή τη συμπεριφορά του θύτη (Koerke et al., 2014), και
 - έχουν πιο αυξημένη τάση να διαπράξουν βιασμό (Masser et al., 2006).
- Τόσο ο εχθρικός όσο και ο καλοπροαίρετος σεξισμός προβλέπουν πιο αρνητικές στάσεις προς τα θύματα βιασμού (Sakalli-Uğurlu et al., 2007).

Αυταρχισμός δεξιών φρονημάτων

Προσκόλληση
στην παράδοση

Κυριαρχία

Καλοπροαίρετος
σεξισμός

Προσανατολισμός κοινωνικής κυριαρχίας

Συντηρητισμός

Ιδεολογία κατά
της ισότητας

Αντρικό φύλο

Εχθρικός σεξισμός

(Austin & Jackson, 2019)

Σεξουαλική αντικειμενοποίηση των γυναικών

Η σεξουαλική αντικειμενοποίηση (sexual objectification) συμβαίνει όταν το σώμα της γυναίκας, τα μέρη του σώματός της ή οι σεξουαλικές της ιδιότητες διαχωρίζονται από την ίδια ως άτομο και θεωρείται ότι μπορούν να την αντιπροσωπεύσουν.

(Bartky, 1990, σ. 35)

Συχνότητα έκθεσης αντρών σε:

1. «lifestyle» περιοδικά
2. εκπομπές reality
3. πορνογραφικό υλικό

Αντικειμενοποίηση
γυναικών

Στάσεις υπέρ της
βίας κατά των
γυναικών

Τάσεις
σεξουαλικής βίας

(Wright & Tokunaga, 2015)

(Hald et al., 2010)

Συντροφική βία

Αυτο-
αντικειμενοποίηση
γυναικών

Ντροπή για το σώμα

(Davidson & Gervais, 2015)

Στάσεις

Στάση είναι α) μία σχετικά μόνιμη οργάνωση πεποιθήσεων, συναισθημάτων και τάσεων συμπεριφοράς απέναντι σε κοινωνικά σημαντικά αντικείμενα, ομάδες, γεγονότα και σύμβολα, β) μία γενική αίσθηση ή αξιολόγηση- θετική ή αρνητική- για κάποιο άτομο, αντικείμενο ή ζήτημα.

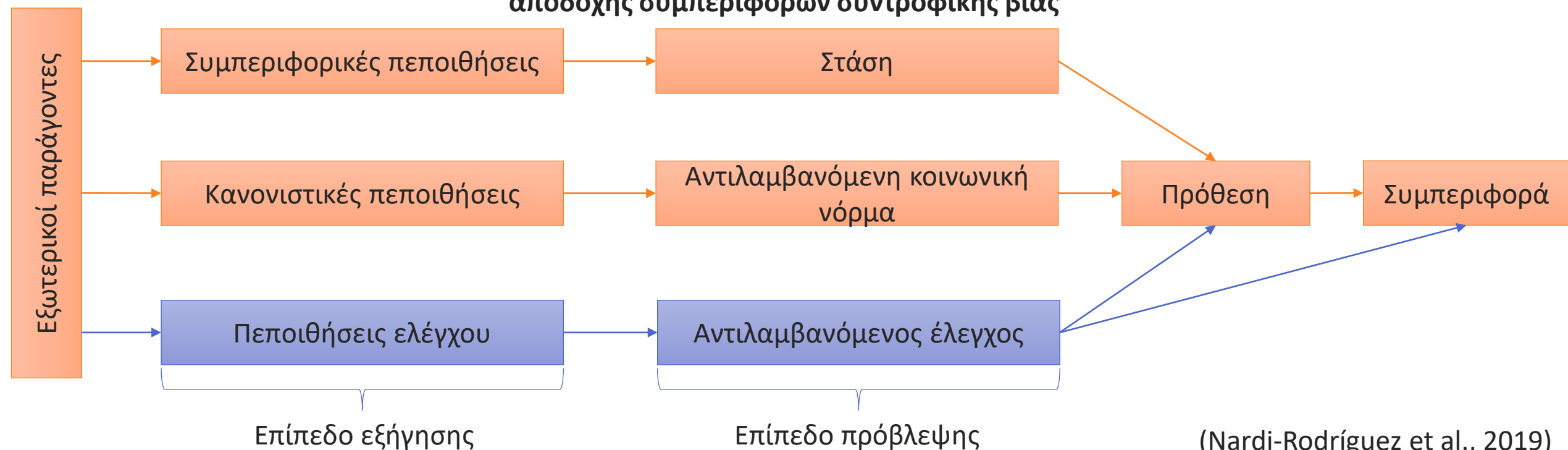
(Hogg & Vaughan, 2008/2010, σ. 200)

Ένας άντρας που έχει θετικές στάσεις προς τη συντροφική βία ή/ και τον βιασμό θα προβεί σε αντίστοιχες συμπεριφορές;

- Θεωρία της λελογισμένης δράσης (theory of reasoned action)
- Θεωρία της προσχεδιασμένης συμπεριφοράς (theory of planned behavior) (Ajzen & Fishbein, 2000, 2005)

Θεωρία της λελογισμένης δράσης για την εξήγηση και την πρόβλεψη της εκτέλεσης και της αποδοχής συμπεριφορών συντροφικής βίας

Στάσεις

Locke & Richman (1999)

- Οι στάσεις προς την συντροφική βία ποικίλουν ανάλογα με το φύλο και την εθνοτική ταυτότητα.
- Οι γυναίκες, σε σχέση με τους άντρες, κατηγορούσαν τον σύζυγο- θύτη περισσότερο και αξιολογούσαν μία κατάσταση κακοποίησης πιο σοβαρά (πιο θετικές στάσεις προς γυναίκες και πιο αρνητικές προς την κακοποίηση).
- Όταν ο σύζυγος ήταν Ευρωπαίο- Αμερικανός κατηγορούνταν περισσότερο από το αν ήταν Αφροαμερικανός.

Finn (1986)

- Οι άντρες είναι πιο πιθανό να υιοθετούν πιο παραδοσιακούς ρόλους φύλου και να έχουν θετικές στάσεις προς τη χρήση σωματικής βίας στον γάμο.

Osland et al. (1996)

- Οι συμμετέχοντες που δήλωσαν αυξημένες τάσεις για βιασμό έδειξαν υψηλότερο βαθμό αποδοχής της διαπροσωπικής βίας, υιοθέτησαν πιο παραδοσιακές αντιλήψεις για το ρόλο φύλου της γυναίκας και πιο υψηλά επίπεδα αποδοχής του μύθου του βιασμού, σε σχέση με αυτούς που δεν είχαν τάσεις για βιασμό.

Θεωρίες απόδοσης

Η απόδοση είναι η διαδικασία προσδιορισμού αιτιών για τη συμπεριφορά μας και για εκείνη των άλλων.

(Hogg & Vaughan, 2010, σ. 124)

Απόδοση ευθυνών/ φταιξίματος ανάμεσα στο ζευγάρι

- Τόσο οι άντρες όσο και οι γυναίκες είναι πιο πιθανό να κατηγορήσουν τον/ την σύζυγό τους, παρά τον εαυτό τους για τη βία (Cantos et al., 1993).
- **Θεωρία της απλοϊκής ψυχολογίας του Heider** (1958, όπως αναφέρεται στο Cantos et al., 1993)
 - ✓ Οι άνθρωποι έχουν την τάση να αποδίδουν τα καλά πράγματα στον εαυτό τους, ενώ τα κακά στους άλλους.
- **Θεωρία της επαγωγικής αντιστοιχίας των Jones και Davis** (1965, όπως αναφέρεται στο Cantos et al., 1993)
 - ✓ Πιο ακραίες συμπεριφορές είναι πιο πιθανό να έχουν προκληθεί από τον δράστη και να έγιναν με πρόθεση.

Θεωρίες απόδοσης

Απόδοση ευθυνών/ φταιξίματος από τους παρατηρητές

- Τόσο οι άντρες όσο και οι γυναίκες απέδωσαν λιγότερες ευθύνες όταν υπήρχε διατριβή ανάμεσα στο ζευγάρι, σε αντίθεση με όταν δεν υπήρχε διατριβή. Απέδωσαν λιγότερες ευθύνες όταν η γυναίκα ήταν η θύτης, ενώ περισσότερες όταν ο άντρας ήταν ο θύτης (Rhatigan et al., 2011).
- Αποδίδεται το φταίξιμο στο θύμα, όταν αυτό επιτεθεί λεκτικά στον θύτη, πριν την επίθεση ή όταν ο θύτης δε συνηθίζει να είναι βίαιος (Witte et al., 2006).
- Οι άντρες απέδωσαν περισσότερες ευθύνες στο θύμα σωματικής βίας, σε σχέση με το θύμα σεξουαλικής βίας, ειδικά αν αυτό είχε συμπεριφερθεί με έναν υπερβολικά σεξουαλικό τρόπο (Koerke et al., 2014).
- Τα θύματα βιασμού κατηγορούνται περισσότερο, όταν η σεξουαλική βία συμβεί στο πλαίσιο μίας σχέσης ή μίας γνωριμίας, παρά από κάποιον άγνωστο (Pedersen & Strömwall, 2013).
- Οι άντρες παρατηρητές, σε σχέση με τις γυναίκες, είναι πιο πιθανό να κατηγορήσουν τις γυναίκες θύματα βιασμού (Sims et al., 2007).

Θεωρίες απόδοσης

Θεωρία της απλοϊκής ψυχολογίας του Heider (1958, όπως αναφέρεται στο Hogg & Vaughan, 2008/2010)

- ✓ Οι παρατηρητές όταν πρόκειται για τρίτα πρόσωπα τείνουν να αποδίδουν τα καλά σε εξωτερικούς παράγοντες (εξωτερική απόδοση), ενώ τα κακά σε εσωτερικούς παράγοντες (εσωτερική απόδοση), γι' αυτό είναι πιο εύκολο να κατηγορηθεί ένα θύμα κακοποίησης ή/ και βιασμού.
- Θεμελιώδες σφάλμα απόδοσης

Θεωρία αμυντικής απόδοσης (defensive attribution theory) (Walster, 1966)

- ✓ Ο παρατηρητής αποδίδει τις αιτίες μίας κακοτυχίας στο άτομο που του συνέβη και διαφοροποιείται από αυτό, ώστε να αποκλείσει την πιθανότητα να συμβεί σε αυτόν. Αν, ωστόσο, μπορεί να ταυτιστεί, θα αποδώσει τις ευθύνες σε κάποιον που έχει εμπλακεί, αλλά με τον οποίο δε μπορεί να ταυτιστεί.
- Οι άντρες αποδίδουν περισσότερες ευθύνες στις γυναίκες θύματα.
- Οι γυναίκες ένιωθαν λιγότερο όμοιες και λιγότερο ευάλωτες στην προοπτική να συμβεί ένας βιασμός σε εκείνες και απέδιδαν περισσότερη ευθύνη στο θύμα, καθώς αυτός είναι ένας τρόπος να προστατευτούν από την ιδέα ότι κάτι τέτοιο μπορεί να συμβεί και σε αυτές (Pincioti & Orcutt, 2020).

Πίστη σε ένα δίκαιο κόσμο (belief in a just world) (Lerner, 1977)

- ✓ Η πεποίθηση ότι ο κόσμος είναι ένα δίκαιο και προβλέψιμο μέρος, όπου καλά πράγματα συμβαίνουν στους «καλούς ανθρώπους» και κακά πράγματα στους «κακούς ανθρώπους».
- Κατηγορώντας τα θύματα βιασμού, υπάρχει η πεποίθηση ότι αξίζουν την κακοτυχία τους, κάτι το οποίο δίνει την αίσθηση του ελέγχου, της τάξης και της δικαιοσύνης στους ανθρώπους, διατηρώντας παράλληλα το status quo (Grubb & Harrower, 2008).
- Οι πεποιθήσεις των άλλων, σε αντίθεση με τις προσωπικές πεποιθήσεις, για πίστη σε ένα δίκαιο κόσμο έχει φανεί ότι αυξάνουν τις αποδόσεις ευθυνών στο θύμα βιασμού (Hayes et al., 2013).

Το φαινόμενο του αμέτοχου παρατηρητή

- Όταν το θύμα ομολογεί την απιστία του ή παρουσιάζεται με έναν σεξουαλικό τρόπο, ο παρατηρητής είναι λιγότερο πιθανό να αναγνωρίσει τη συντροφική βία και να παρέμβει (Pagliaro et al., 2020).
- Η παρουσία παιδιών επηρέασε θετικά το κατά πόσο είναι εφικτό να παρέμβουν σε περίπτωση συντροφικής βίας, αλλά όχι και την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεων.
- Ο φόβος για την προσωπική ασφάλεια ήταν ένας λόγος να μην παρέμβουν οι παρατηρητές (Wee et. al., 2016).
- Η αποδοχή των μύθων του βιασμού, η οποία ήταν αυξημένη στους άντρες, συνδέθηκε αρνητικά με την προθυμία για παρέμβαση σε κάποιο επεισόδιο σεξουαλικής βίας (McMahon, 2010).

- Οι άνθρωποι είναι λιγότερο πιθανό να βοηθήσουν σε μία κατάσταση έκτακτης ανάγκης όταν βρίσκονται μαζί με άλλους παρά όταν είναι μόνοι τους.
- Όσο μεγαλύτερος είναι, μάλιστα, ο αριθμός των παρευρισκομένων, τόσο λιγότερο πιθανό είναι να παρέμβει κάποιος.

(Hogg & Vaughan, 2010, σ. 675)

1. νόρμες της ομάδας
2. χαρακτηριστικά πλαισίου
3. γνωστικές διαδικασίες αξιολόγησης και απόδοσης

αναγνώριση ενός επεισοδίου συντροφικής βίας ως επείγον

παρέμβαση

(Pagliaro et al., 2020)

Θεωρίες επιθετικότητας

Θεωρίες της οικογενειακής βίας

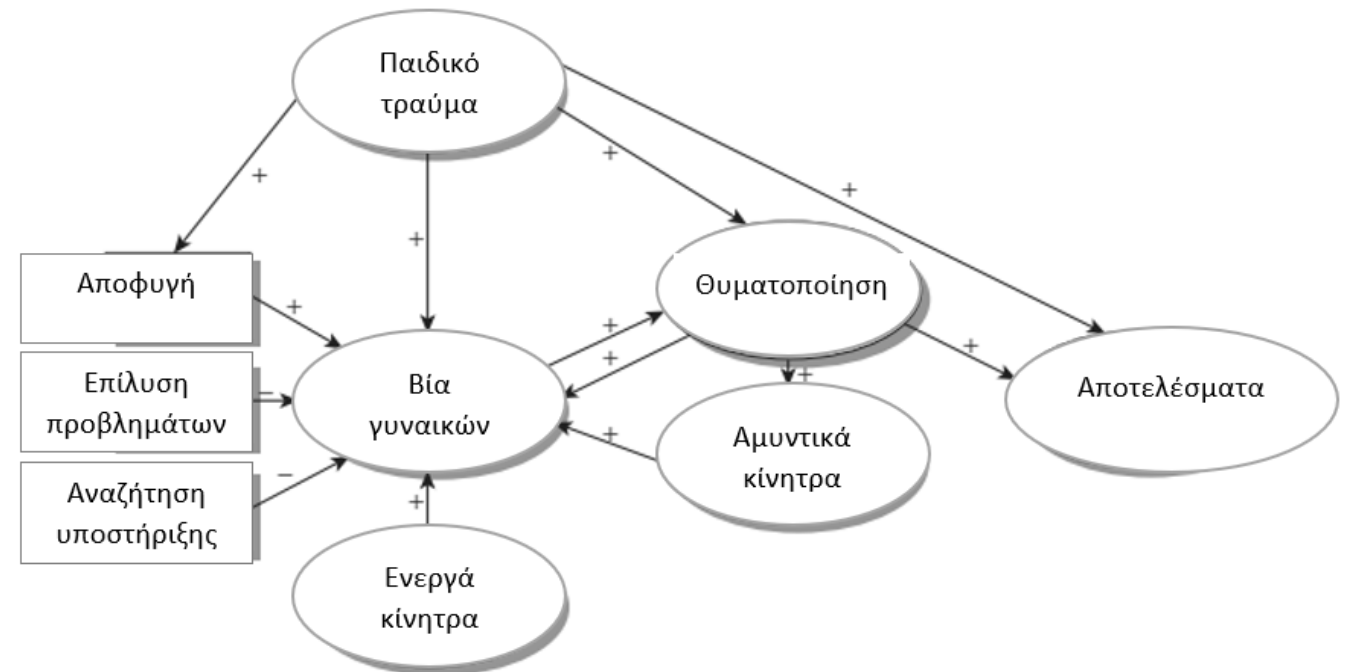
- Η συντροφική βία δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ένα ατομικό φαινόμενο, αλλά ως κάτι που συμβαίνει στο πλαίσιο ενός συστήματος, μίας οικογένειας.
- Η βία είναι ένας τρόπος για να λυθούν οι αντιπαράθεσεις που έχουν τα μέλη της οικογένειας, άρα είναι και κάτι το αναμενόμενο (Gelles & Straus, 1979, όπως αναφέρεται στο Lawson, 2012).

Φεμινιστικές θεωρίες

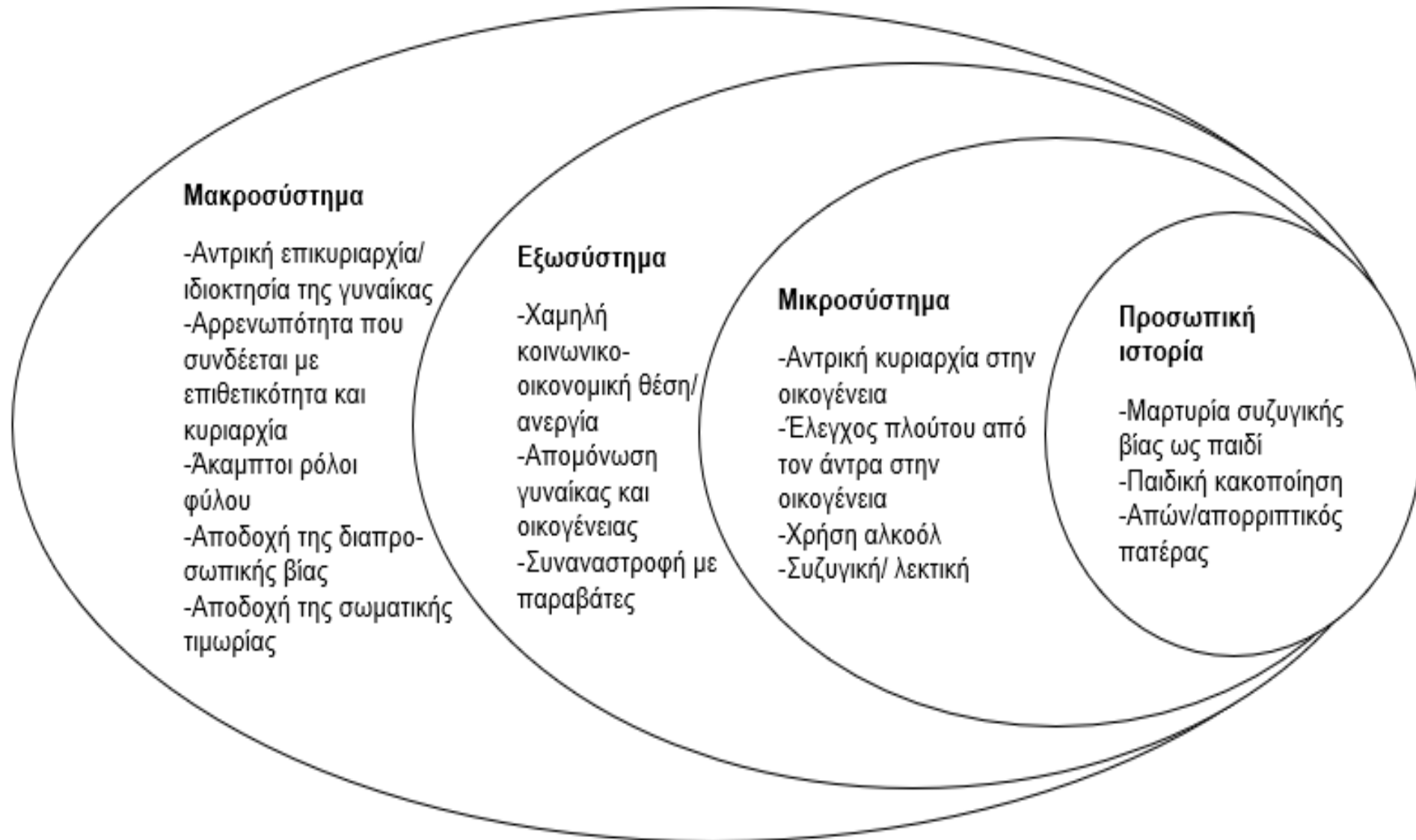
- Η βία είναι πάνω από όλα έμφυλη, βασίζεται στο φύλο και είναι έκφραση της αντρικής κυριαρχίας πάνω στις γυναίκες (Dobash & Dobash, 1979, όπως αναφέρεται στο Lawson, 2012).

Μοντέλο για τη γυναικεία βία και θυματοποίηση των Swan και Snow (2006)

- Η κακοποίηση είναι αποτέλεσμα τόσο ασυμμετρίας φύλου όσο και εθνότητας.
- Υπάρχει μία αμφίδρομη σχέση μεταξύ της γυναικείας θυματοποίησης και της βίας από την πλευρά των γυναικών.

Ολιστικό οικολογικό μοντέλο της Heise (2014) για τη συντροφική βία

Συμπεράσματα

Θεωρίες και πεδία
Κοινωνικής Ψυχολογίας

Κατανόηση
φαινομένου

Παρέμβαση

Περιορισμός
κοινωνικού
προβλήματος

Πρόγραμμα παρέμβασης στην
Ινδονησία:

1. για τη στάση των παρατηρητών απέναντι στη συντροφική βία,
2. για την εξάλειψη της αντικειμενοποίησης των γυναικών από την πλευρά των αντρών, και
3. για τη μείωση της λεκτικής βίας προς τις γυναίκες.

(Prayoga et al., 2015)

Σας ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας!

Βιβλιογραφία

- Ajzen, I. & Fishbein, M. (2000). Attitudes and the Attitude–Behavior Relation: Reasoned and Automatic Processes. *European Review of Social Psychology*, 11(1), 11-33. <https://doi.org/10.1080/14792779943000116>
- Ajzen, I. & Fishbein, M. (2005). The influence of attitudes on behavior. In D. Albarracín, B. T. Johnson, & M. P. Zanna (Eds.), *The handbook of attitudes* (pp.173-221). Lawrence Erlbaum Associates.
- Allen, C. T., Swan, S. C., & Raghavan, C. (2009). Gender Symmetry, Sexism, and Intimate Partner Violence. *Journal of Interpersonal Violence*, 24(11), 1816–1834. <https://doi.org/10.1177/0886260508325496>
- Austin, D. E. J., & Jackson, M. (2019). Benevolent and hostile sexism differentially predicted by facets of right-wing authoritarianism and social dominance orientation. *Personality and Individual Differences*, 139, 34–38. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2018.11.002>
- Bartky, S. L. (1990). *Femininity and domination: Studies in the phenomenology of oppression*. Routledge.
- Bohner, G., Eyssel, F., Pina, A., Siebler, F., & Viki, V. (2009). Rape myth acceptance: affective, behavioural, and cognitive effects of beliefs that blame the victim and exonerate the perpetrator. In M. A. H. Horvath & J. M. Brown (Eds.), *Rape: Challenging contemporary thinking* (pp. 17-45). Willan Publishing.
- Bohner, G., Siebler, F., & Schmelcher, J. (2006). Social Norms and the Likelihood of Raping: Perceived Rape Myth Acceptance of Others Affects Men’s Rape Proclivity. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 32(3), 286–297. <https://doi.org/10.1177/0146167205280912>
- Cantos, A. L., Neidig, P. H., & O’Leary, K. D. (1993). Men and women’s attributions of blame for domestic violence. *Journal of Family Violence*, 8(4), 289–302. <https://doi.org/10.1007/BF00978094>
- Clark, C. J., Ferguson, G., Shrestha, B., Shrestha, P. N., Oakes, J. M., Gupta, J., McGhee, S., Cheong, Y. F., & Yount, K. M. (2018). Social norms and women’s risk of intimate partner violence in Nepal. *Social Science & Medicine*, 202, 162–169. <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2018.02.017>

Βιβλιογραφία

- Davidson, M. M., & Gervais, S. J. (2015). Violence against women through the lens of objectification theory. *Violence Against Women, 21*(3), 330-354. <https://doi.org/10.1177/1077801214568031>
- Glick, P., & Fiske, S. T. (1996). The Ambivalent Sexism Inventory: Differentiating hostile and benevolent sexism. *Journal of Personality and Social Psychology, 70*(3), 491–512. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.70.3.491>
- Glick, P., Fiske, S. T., Mladinic, A., Saiz, J. L., Abrams, D., Masser, B., Adetoun, B., Osagie, J. E., Akande, A., Alao, A., Annetje, B., Willemsen, T. M., Chipeta, K., Dardenne, B., Dijksterhuis, A., Wigboldus, D., Eckes, T., Six-Materna, I., Expósito, F., ... López, W. L. (2000). Beyond prejudice as simple antipathy: Hostile and benevolent sexism across cultures. *Journal of Personality and Social Psychology, 79*(5), 763–775. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.79.5.763>
- Grubb, A., & Harrower, J. (2008). Attribution of blame in cases of rape: An analysis of participant gender, type of rape and perceived similarity to the victim. *Aggression and Violent Behavior, 13*(5), 396–405. <https://doi.org/10.1016/j.avb.2008.06.006>
- Finn, J. (1986). The relationship between sex role attitudes and attitudes supporting marital violence. *Sex Roles, 14*(5–6). <https://doi.org/10.1007/BF00287576>
- Forbes, G. B., Adams-Curtis, L. E., & White, K. B. (2004). First- and Second-Generation Measures of Sexism, Rape Myths and Related Beliefs, and Hostility Toward Women: Their Interrelationships and Association with College Students' Experiences with Dating Aggression and Sexual Coercion. *Violence Against Women, 10*(3), 236–261. <https://doi.org/10.1177/1077801203256002>
- Forbes, G. B., Jobe, R. L., White, K. B., Bloesch, E., & Adams-Curtis, L. E. (2005). Perceptions of Dating Violence Following a Sexual or Nonsexual Betrayal of Trust: Effects of Gender, Sexism, Acceptance of Rape Myths, and Vengeance Motivation. *Sex Roles, 52*(3–4), 165–173. <https://doi.org/10.1007/s11199-005-1292-6>

Βιβλιογραφία

- Forbes, G. B., Jobe, R. L., White, K. B., Bloesch, E., & Adams-Curtis, L. E. (2005). Perceptions of Dating Violence Following a Sexual or Nonsexual Betrayal of Trust: Effects of Gender, Sexism, Acceptance of Rape Myths, and Vengeance Motivation. *Sex Roles, 52*(3–4), 165–173. <https://doi.org/10.1007/s11199-005-1292-6>
- Fredrickson, B. L., & Roberts, T.-A. (1997). Objectification Theory: Toward Understanding Women's Lived Experiences and Mental Health Risks. *Psychology of Women Quarterly, 21*(2), 173–206. <https://doi.org/10.1111/j.1471-6402.1997.tb00108.x>
- González, L., & Rodríguez-Planas, N. (2020). Gender norms and intimate partner violence. *Journal of Economic Behavior & Organization, 178*, 223–248. <https://doi.org/10.1016/j.jebo.2020.07.024>
- Hald, G. M., Malamuth, N. M., & Yuen, C. (2010). Pornography and attitudes supporting violence against women: Revisiting the relationship in nonexperimental studies. *Aggressive Behavior, 36*(1), 14–20. <https://doi.org/10.1002/ab.20328>
- Hayes, R. M., Lorenz, K., & Bell, K. A. (2013). Victim Blaming Others: Rape Myth Acceptance and the Just World Belief. *Feminist Criminology, 8*(3), 202–220. <https://doi.org/10.1177/1557085113484788>
- Heise, L. L. (1998). Violence Against Women: An Integrated, Ecological Framework. *Violence Against Women, 4*(3), 262–290. <https://doi.org/10.1177/1077801298004003002>
- Hogg, M. A., & Vaughan, G. M. (2010). *Κοινωνική ψυχολογία* (Α. Χαντζή, Επιμ.). Εκδόσεις Gutenberg. (Το πρωτότυπο έργο δημοσιεύτηκε το 2008).
- Koepke, S., Eyssel, F., & Bohner, G. (2014). “She Deserved It”: Effects of Sexism Norms, Type of Violence, and Victim's Pre-Assault Behavior on Blame Attributions Toward Female Victims and Approval of the Aggressor's Behavior. *Violence Against Women, 20*(4), 446–464. <https://doi.org/10.1177/1077801214528581>
- Lawson, J. (2012). Sociological Theories of Intimate Partner Violence. *Journal of Human Behavior in the Social Environment, 22*(5), 572–590. <https://doi.org/10.1080/10911359.2011.598748>

Βιβλιογραφία

- Lerner, M. J. (1977). The justice motive: Some hypotheses as to its origins and forms¹. *Journal of Personality*, 45(1), 1–52. <https://doi.org/10.1111/j.1467-6494.1977.tb00591.x>
- Locke, L. M., & Richman, C. L. (1999). [No title found]. *Sex Roles*, 40(3/4), 227–247. <https://doi.org/10.1023/A:1018898921560>
- Masser, B., Viki, G. T., & Power, C. (2006). Hostile Sexism and Rape Proclivity Amongst Men. *Sex Roles*, 54(7–8), 565–574. <https://doi.org/10.1007/s11199-006-9022-2>
- McMahon, S. (2010). Rape Myth Beliefs and Bystander Attitudes Among Incoming College Students. *Journal of American College Health*, 59(1), 3–11. <https://doi.org/10.1080/07448481.2010.483715>
- Mulla, M. M., Witte, T. H., Richardson, K., Hart, W., Kassing, F. L., Coffey, C. A., Hackman, C. L., & Sherwood, I. M. (2019). The Causal Influence of Perceived Social Norms on Intimate Partner Violence Perpetration: Converging Cross-Sectional, Longitudinal, and Experimental Support for a Social Disinhibition Model. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 45(4), 652–668. <https://doi.org/10.1177/0146167218794641>
- Nardi-Rodríguez, A., de los Ángeles Pastor-Mira, M., López-Roig, S., & Ferrer-Pérez, V. A. (2019). What Do Adolescents Believe About Performing and Accepting Intimate Partner Violence Behaviors? A Reasoned Action Approach. *Journal of Family Violence*, 34(5), 461–477. <https://doi.org/10.1007/s10896-019-00060-4>
- Osland, J. A., Fitch, M., & Willis, E. E. (1996). Likelihood to rape in college males. *Sex Roles*, 35(3–4), 171–183. <https://doi.org/10.1007/BF01433105>
- Ozaki, R., & Otis, M. D. (2017). Gender Equality, Patriarchal Cultural Norms, and Perpetration of Intimate Partner Violence: Comparison of Male University Students in Asian and European Cultural Contexts. *Violence Against Women*, 23(9), 1076–1099. <https://doi.org/10.1177/1077801216654575>
- Pagliaro, S., Pacilli, M. G., & Baldry, A. C. (2020). Bystanders' reactions to intimate partner violence: An experimental approach. *European Review of Social Psychology*, 31(1), 149–182. <https://doi.org/10.1080/10463283.2020.1776031>

Βιβλιογραφία

- Pedersen, S. H., & Strömwall, L. A. (2013). Victim Blame, Sexism and Just-World Beliefs: A Cross-Cultural Comparison. *Psychiatry, Psychology and Law*, 20(6), 932–941. <https://doi.org/10.1080/13218719.2013.770715>
- Pinciotti, C. M., & Orcutt, H. K. (2020). It Won't Happen to Me: An Examination of the Effectiveness of Defensive Attribution in Rape Victim Blaming. *Violence Against Women*, 26(10), 1059–1079. <https://doi.org/10.1177/1077801219853367>
- Prayoga, T., Noviardi, A. C., Winata, C., Saputra, G., Angelina, V., Kristianto, J., Himawari, R. C., Sharron, S., & Abraham, J. (2015). Social Psychological Interventions to Reduce the Number of Violence against Women in Indonesia. *Mediterranean Journal of Social Sciences*. <https://doi.org/10.5901/mjss.2015.v6n4s2p285>
- Rhatigan, D. L., Stewart, C., & Moore, T. M. (2011). Effects of Gender and Confrontation on Attributions of Female-Perpetrated Intimate Partner Violence. *Sex Roles*, 64(11–12), 875–887. <https://doi.org/10.1007/s11199-011-9951-2>
- Rollero, C., Bergagna, E., & Tartaglia, S. (2019). What is violence? The role of sexism and social dominance orientation in recognizing violence against women. *Journal of Interpersonal Violence*, 1–18. <https://doi.org/10.1177/0886260519888525>
- Sakallı-Uğurlu, N., Yalçın, Z. S., & Glick, P. (2007). Ambivalent Sexism, Belief in a Just World, and Empathy as Predictors of Turkish Students' Attitudes Toward Rape Victims. *Sex Roles*, 57(11–12), 889–895. <https://doi.org/10.1007/s11199-007-9313-2>
- Sims, C. M., Noel, N. E., & Maisto, S. A. (2007). Rape blame as a function of alcohol presence and resistance type. *Addictive Behaviors*, 32(12), 2766–2775. <https://doi.org/10.1016/j.addbeh.2007.04.013>
- Strain, M. L., Hockett, J. M., & Saucier, D. A. (2015). Precursors to Rape: Pressuring Behaviors and Rape Proclivity. *Violence and Victims*, 30(2), 322–341. <https://doi.org/10.1891/0886-6708.VV-D-13-00051>
- Swan, S. C., & Snow, D. L. (2006). The Development of a Theory of Women's Use of Violence in Intimate Relationships. *Violence Against Women*, 12(11), 1026–1045. <https://doi.org/10.1177/1077801206293330>

Βιβλιογραφία

- Swim, J. K. (1994). Perceived versus meta-analytic effect sizes: An assessment of the accuracy of gender stereotypes. *Journal of Personality and Social Psychology*, 66(1), 21–36. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.66.1.21>
- UN General Assembly. (1993). *Declaration on the Elimination of Violence against Women*. <https://undocs.org/en/A/RES/48/104>
- Walster, E. (1966). Assignment of responsibility for an accident. *Journal of Personality and Social Psychology*, 3(1), 73–79. <https://doi.org/10.1037/h0022733>
- Wee, S., Todd, M.-J., Oshiro, M., Greene, E., & Frye, V. (2016). Modifiers of Neighbors' Bystander Intervention in Intimate Partner Violence: A Concept Mapping Study. *Violence and Gender*, 3(1), 55–63. <https://doi.org/10.1089/vio.2015.0012>
- Witte, T. H., Schroeder, D. A., & Lohr, J. M. (2006). Blame for Intimate Partner Violence: An Attributional Analysis. *Journal of Social and Clinical Psychology*, 25(6), 647–667. <https://doi.org/10.1521/jscp.2006.25.6.647>
- World Health Organization. (2013). *Global and regional estimates of violence against women: prevalence and health effects of intimate partner violence and non-partner sexual violence*. <https://www.who.int/publications/i/item/9789241564625>
- World Health Organization. (2014). *Global status report on violence prevention*. <https://www.who.int/publications/i/item/9789241564793>
- World Health Organization & Pan American Health Organization. (2012). *Understanding and addressing violence against women : intimate partner violence*. World Health Organization. <https://apps.who.int/iris/handle/10665/77432>
- Wright, P. J., & Tokunaga, R. S. (2015). Activating the Centerfold Syndrome: Recency of Exposure, Sexual Explicitness, Past Exposure to Objectifying Media. *Communication Research*, 42(6), 864–897. <https://doi.org/10.1177/0093650213509668>